

Slovenski Dom.

Napredno kmetско glasilo.

Izhaja vsako soboto in velja za vse leto za Avstro-Ogrsko 3 krone, za Nemčijo in druge dežele 4 krone, za Ameriko 1 dolar.

Posamezne številke veljajo 10 vinarjev.

Za oznanila se računa: tristopna petlit-vrsta 14 vin., vsa stran 48 K, pol strani 24 K, četrt strani 12 K, osmina strani 6 K. Pri vseletni inserciji primeren popust.

Dopisi se naj frankirajo in pošiljajo na uredništvo »Slovenskega Doma« v Ljubljani, Knaflcova ulica št. 5. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina in oglasi se naj pošiljajo na upravništvo »Slov. Doma« v Ljubljani.

Arhangel.

Če govorimo o angelih, mislimo na ona višja bitja, ki nimajo in ne morejo imeti človeških slabosti na sebi. Arhangel ali nadangeli so pa celo višji od angelov samih. Učili smo se v krščanski nauku, da so še bolj sveti kakor angeli in arhangel duhovniki, ki drže vsak dan božje Telo v rokah in ki imajo oblast, da se v njih rokah izpremeni kruh v božje Telo. Tako smo se učili v šoli in tako nas je učila mati. V naših srcih je vzbudil ta pouk posledice, da smo smatrali vsakega duhovnika za neko višje bitje, ki je popolno v vseh stvareh in nima nobene slabosti, kaj še greha na sebi.

Ko smo dorasli, so nam te misli sicer prešle in smo spoznali v duhovniku človeka kakor smo mi, vendar nam je ostalo neko gotovo spoštovanje do njega, ker smo si že kot odrasli predstavljali v njem zaščitnika svete vere in kot takega izpolnjenjatelja vseh onih lepih Kristusovih nauk, ki napolnjujejo človeško srce s tako silo, da se skuša vedno po njih ravnati in ostati pošten član človeške družbe, kateremu vest nima ničesar očitati.

A kako bridko nas varajo take misli! Priti moramo do spoznanja, da so naši verski učitelji slabši kakor smo mi, da se celo v svojih slabostih povspno tako daleč, da nam vzbujajo gnus in zaničevanje. Učili smo se, da smo ljudje bratje med seboj, da se ne smemo sovražiti, še manj krivico storiti in škodovati svojemu bližnjemu. Nesrečna politika pa nanese, da smo si s svojimi brati nasprotni, da smatramo nekaj drugega za dobro in boljše, kakor naši bližnji. V politiki jim nasprotujemo, toda nikomur ne želimo slabega, nikogar ne oškodovati, ker vemo, da to ni dostojno poštenega človeka, da se to ne sklada z vestjo, še manj s Kristusovo vero, ki nam daje tako lepe nauke.

A kaj doživimo v nesrečni kranjski deželi! Oni ljudje, duhovniki, predstavitelji naše vere, onega zaklada, ki nas vzdržuje, da ostanemo pošteni, teptajo v prah vse lepe nauke, rujejo nam iz srca vse ono dobro, ki nas dviga, da ne postaja-

nemo živina, izvršujejo dejanja, ki bi jih ne mogli pripisovati najbolj zavrženemu človeku. Ti ljudje sovražijo z ognjem Belcebuba vse one, ki se jim slepo ne pokoravajo. Ti ljudje — duhovniki — napravljajo, kjer le mogoče, škodo svojemu bližnjemu, ti ljudje naravnost besno delajo na uničenje vsega, kar jim nasprotuje. Sredstva, ki jih porablajo le največji podleži, so jim ljuba, vse, kar je zoper vest in zoper vsako krščansko moralo, jim je dobro za dosego tega namena.

Ko se je duša slovenska dvignila, da protestira proti temu, da bi narodni nasprotniki bičali najboljše njih može in žene, se je našel dr. Lampe, ki je zakrivil najhujšo narodno podlost in ovadil mladega Slovenca, ki ga je hotel uničiti za vse življenje, ker mu je bil ta nevaren. Podoben slučaj je zakrivil tudi katoliški duhovnik pater Arhangel na Viču, ki je anonimno ovadil mladega visokošolca vojaški oblasti, češ, da je upornik. Tatovi in roparji imajo toliko časti v sebi, da ne izdajo svojih tovarišev, ki so res vredni vislic. Katoliški duhovnik pa nima ne poštenja, ne vesti, ne sramu pred samim seboj v sebi. Katoliški duhovnik gre in napiše lažljivo in podlo ovadbo, podpiše izmišljeno ime in hoče s tem uničiti za celo življenje mladeniča, ki niti šol ni dovršil. In ta katoliški duhovnik taji in laže, da ni spisal ovadbe, toliko časa, dokler se mu ne dokaže. In ko enkrat prizna svojo podlost, svoj namen, uničiti mlademu človeku vso bodočnost, zahteva od njega, da se ravna po Kristusu, ki je odpustil vsem sovražnikom.

Kri mora zavreti človeku pri takih razmerah! Vsi mi, ki nismo posvečeni, naj bi se morali ravnati po Kristusovih naukih, za one pa, ki učijo te nauke, ki jih bi morali za najbolj svete imeti, naj pa veljajo nazori podležev. Njim naj bo vse dovoljeno, nobeno sredstvo, če je še tako podlo in morali nasprotno, naj jim ne bo preslabo, le da se doseže neomejeno gospodstvo nad dušami in telesi zemljanov.

Še tako vernemu človeku se mora pojaviti vprašanje, ali je mogoče sploh še verovati takim božjim namestnikom, ali je

mogoče verovati, da je politika, ki jo zastopajo taki podleži, prava?

Ne, ni mogoče! Politika, ki jo branijo in zastopajo taki ljudje, je vredna najhujšega zaničevanja, **taka politika je nepoštena in poštenjak se ne more z njo strinjati!**

RAZGLLED PO SVETU.

Sestanek v Opatiji.

Italijanski zunanji minister San Giuliano se je sestel v Opatiji z avstrijskim zunanjim ministrom grofom Berchtoldom. Vološki župan dr. Stanger je italijanskega ministra pozdravil v hrvatskem in h koncu v italijanskem jeziku. Glavni povod za ta sestanek so homatije na Balkanu, oziroma v Albaniji, ki sta jo hoteli Avstrija in Italija na vsak način imeti samostojno. O čem se bo še govorilo, bo najbrže le malo prišlo v javnost, kajti taki državniki si ne dajo radi v karte pogledati.

Prestolonaslednik v Monakovem.

Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand je obiskal bavarskega kralja Ludovika III. v Monakovem, da je s tem vrnil obisk bavarskega kralja na dunajskem dvoru.

Delegacije.

Dne 28. t. m. se sestaneta v Budimpešti delegaciji. Predsednik avstrijske delegacije bo član gosposke zbornice grof Sylva-Tarouca, podpredsednik pa poslanec dr. Leo. Ta delegacija bo izgubila najbrže en odsek, in sicer bosanski odsek, ker so bili sprejeti krediti za bosansko-hercegovinske čete v proračun skupne vojske, posli pa, o katerih je imel doslej sklepati finančni odsek, ki bo štel vsled tega primereno več članov. Glavni predmet posvetovanj bo proračun vojne mornarice. Potrebščino za vojno mornarico cenijo na 420 milijonov kron, ki se razdele na šest let. Novih zahtev za vojsko baje letos ne bo. Z veliko napetostjo pa pričakujejo politični krogi Rdečo knjigo, ki jo bo predložil delegacijam zunanji minister in

ki bo obsegala dokumente o balkanski vojni. Zasedanje delegacij bo trajalo najmanj do konca maja, ni pa izključeno, da se bo nadaljevalo tudi še po Binkoštih. Takoj po zasedanju delegacij pa namerava skupni finančni minister Bilinski obiskati za več tednov Bosno in Hercegovino.

Državni zbor.

Ministrski predsednik Stürgkh se je baje izrazil napram več poslancem, da na sklicanje državnega zbora za sedaj ni misliti, ker bodo zasedale delegacije in nekateri deželni zbori. Pozneje bi se mogel državni zbor sestati samo, če podajo vse velike stranke, torej tudi Čehi, točne in obvezne izjave, da bodo omogočile pozitivno delo.

Grof Goluchowski †.

Gališki deželni maršal grof Adam Goluchowski je v sredo zvečer v Lvovu umrl. Zadela ga je srčna kap. — Goluchowski se je bil šele vrnil s svojega posestva v Husiatynu, kjer je bil prebil praznike. Še je predsedoval seji deželnega odbora. Zvečer si je dal še na svojem stanovanju brati poljske in nemške liste, naenkrat je prebledel in zagrabil za skozarec vode. V tem trenutku se je zgrudil. Poklicani zdravniki so mogli konstatirati le še smrt.

Zahteve Čehov na Nižje Avstrijskem.

Klub čeških državnih uradnikov priobčuje poziv, ki zahteva za dunajske Čehle sledeče: 1. Čehom se mora dati v centralni upravi Nižje Avstrije in v nižjeavstrijskih okrajnih zastopih zastopstvo, ki odgovarja njihovemu številu; 2. za otroke čeških uradnikov na Dunaju se morajo ustanoviti ljudske, meščanske in srednje šole. Da se to ne bo zgodilo, bodo že nemški krščanski socialci skrbeli, ki so Čehom zaprli privatno šolo na Dunaju. Upravno sodišče je te dni odločilo v korist češki šoli, toda dunajski magistrat se ni uklonil ne deželni vladi, ne ministrstvu.

Albanija.

V tej nesrečni roparski deželi tudi sedaj ni miru, ko ima že svojega kneza. Največji spori vladajo v Južni Albaniji v Epiru, kjer so grški Albanci proglasili samostojno vlado in se zdaj bojujejo z albansko žandarmerijo. Najbrž upornikom tudi Grki pomagajo. Najnovejše vesti pravijo, da bo knez Viljem izdal prihodnje dni proklamacijo, s katero se bo proglasil za albanskega kralja. V Albaniji bodo ustanovili lastno vojaštvo, ki se sedaj popisuje.

Izza srbsko - bolgarske vojne.

Časopis »Politika« v Belgradu poroča iz Radovišta, da so v neki jami pri vasi Smiljanac našli 420 segnitih trupel srbskih vojakov. Po ostankih uniform sklepajo, da so to vojaki 14. pešpolka in prebivalci Smiljanca pripovedujejo, da so te vojake vjeli Bolgari, ko pa so se morali umakniti pred Srbi, so vjetnike v vasi pöbili in pometal v jamo. Vest »Politike« je izzvala

silno ogorčenje ter se splošno zahteva od vlade, da zadevo oficijozno razjasni.

Dva narodna dobrotnika.

V Belgradu sta umrla zapored ta mesec Ljubomir in Aleksander Krsmanović, Ljubomir je volil 4 milijone srbski armadi, Aleksander skoraj isti znesek za dobrodelne narodne namene. Oba sta rojena Bosanca in sta si z lastno pridnostjo pridobila to premoženje.

Preuredite tripelentente v trozvezo.

Iz Londona prihaja senzacionalna in za celo Evropo velevažna vest, da nameravajo državniki trojnega sporazuma, torej Angleške, Francoske in Rusije preustrojiti tripelentente v trozvezo. Uvedel je to baje sir Edvard Grey, ki se je zavzemal že leta 1912., ko ga je obiskal Sazonov v Palmoralu, za to idejo. Ko je bil sklenjen lani mir v Bukarešti in ko je prenehala konferenca veleposlanikov v Londonu, ki je do takrat zahtevala vso pozornost diplomatov evropskih velesil, so se zopet pričela pogajanja med vladami trojnega sporazuma. Sedaj so ta pogajanja baje uspela že tako daleč, da prihajajo v javnost že posamezni detajlni predlogi. — Glasom teh vesti bi imela nova trozveza pred vsem nalag, da prepreči vsako samolastno postopanje ene izmed omenjenih treh velesil v vprašanih zunanje politike. S tem namenom bi se ustanovil v Londonu stalen komite, ki bi ukrepal o vseh tozadevnih vprašanih. Angleški, pa tudi ruski krogi pa upajo celo, da odvrnejo Nemčijo od trozveze in jo priklopijo svoji novi zvezi, s čimer bi dosegli, da bi bilo mogoče ustaviti dosedanje velikansko oboroževanje.

SLOVENIJA.

s **Kranjski deželni zbor** se snide po klerikalnih informacijah koncem maja ali začetkom junija, pa menda le, če se doseže med vlado in deželnim odborom sprazumljenje glede šolskega zakona. Kakor se čuje, je naučni minister Hussarek glede šolskega zakona baje klerikalnim težnjam zelo naklonjen.

s **Sankcioniran zakon.** Kakor se z Dunaja poroča, je cesar sankcioniral zakon, ki ga je sklenil deželni zbor kranjski glede regulacije deželne ceste Črnomelj-Vinica.

s **C. kr. kmetijska družba kranjska** je imela v torek dopoldne svoj občni zbor pod predsedstvom državnega poslanca g. Povšeta. Poročilu ravnatelja ces. svetnika Pirca posnamemo, da je družba štela 9122 članov ter 158 podružnic. Podružnice so živahno delovale, mnoge so imele lastne drevesnice in trtnice ter kmetijske stroje. Naročale so skupno kmetijske potrebščine. Družbena drevesnica je stala čez 35.000 K in se iz nje lahko oddaja 20.000 drevesc, s katerimi se pa vedno še ne ustreza vsem zahtevam kmetovalcev. —

Podkovska šola se je reorganizirala in se z živinsko bolnico podredila diplomiranemu živinozdravniku. Kmetijska gospodinjstva šola v Marijanišču jako lepo uspeva in obstoji že od leta 1898. Lansko leto jo je obiskovalo 21 gojenk. Strokovna književnost se je zopet obogatila. Kmetijska knjižnica šteje zdaj že 13 zvezkov. Izšla so tudi »Gospodarska navodila«, ki štejejo že 41 snopičev. Uradno glasilo »Kmetovalec« je dovršilo 30letnico izhajanja in se izdaja v 10.000 izvodih. 31.323 strankam se je dalo 585 vagonov blaga. Skupen blagovni promet je znašal skoro 1100 vagonov in denarni promet je znašal 11.152.038 kron v letu 1913. Družba razpolaga s premoženjem 186.652 K 73 vinarjev. — V odbor so se izvolili za drugega podpredsednika **prelat Andrej kalan** (I. podpredsednik je tudi duhovnik, namreč ženij dr. Lampe). Nadalje so bili voljeni v odbor: Miha Dimnik, **župnik** Ivan Hladnik, veleposestnik Josip Kosler, **župnik** Ivan Piber ter Alojzij Mihelčič v Lokvicah. Računska pregledovalca sta vinarski nadzornik B. Skalicky in deželni knjigovodja H. Lindtner. — Predsednik Povše je predlagal resolucijo na vlado in zlasti na kmetijsko ministrstvo, naj se pri obnovitvi trgovskih pogodb varuje produkcija kmetijstva s primerno carinsko politiko in da se pod nobenim pogojem ne dovoli uvoza inozemske živine. — Dr. Lampe se je pečal s shodom kranjskih mesarjev, ki so ga imeli v Ljubljani in se pritoževali, da kmetovalci na deželi koljejo lastno živino, prodajajo meso in delajo konkurenco mesarjem, čeprav bi smeli le v sili klati živino in nje meso prodajati. Predlagal je resolucijo na deželno vlado, da smejo kmetovalci lastno živino svobodno klati kakor tudi kmetijske zadruge združno živino. — Cesarski svetnik Pirc je poročal o različnih nasvetih in predlogih podružnic, ki so se vsi sprejeli. — Ob zaključku zborovanja se je predsednik Povše spominjal 30letnega delovanja družbenega ravnatelja g. Pirca ter mu izrekel zahvalo in priznanje. — Kmetijska družba je potrebna, ta družba tudi deluje v prosep kmetijstva, ker je ravno kmetom namenjena. To je vse dobro, toda to ni dobro, da ima v **kmetijski** družbi duhovnik prvo besedo, kajti v odboru sedijo kar **štirje duhovniki**: Kalan, Lampe, Hladnik in Piber. Kako pridemo kmetie do tega, je nam neumevno, zato moramo gledati, da bodo sčasoma v kmetijski družbi le kmetje imeli besedo!

s **Beg davkoplačevalcev iz dežele.**

Klerikalci so z neprimernim zvišanjem deželnih doklad dosegli to, da bodo visoki davkoplačevalci začeli zapuščati deželo kranjsko in se naselili tam, kjer niso tako strahovite deželne doklade. Kranjska industrijska družba, ki ima plavže in železovarno na Jesenicah, je že sklenila prenesti svoj sedež iz Ljubljane na Dunaj. Z njo bo odšlo na 100.000 kron doklad ljubljanskemu mestu, še več pa deželi kranjski,

ker je industrijska družba eden največjih davkoplačevalcev v deželi. Za njo bodo sledili drugi, ki to lahko store, in izpad njih doklad bodo pa morali plačevati oni, ki so priklenjeni na deželo Kranjsko, to so kmetje. Par takih davkoplačevalcev naj še gre in doklade se bodo morale prav gotovo zopet zvišati. Po drugi strani si bo pa tudi vsakdo premislil ustanoviti v naši deželi nova podjetja. Šel bo rajši drugam, kjer doklade niso tako velike. Klerikalci bodo pa le še naprej zapravljali in pripravili deželo tako daleč, da ne bo več rešitve. Kmetje, spregledajte vendar, kakšna škoda, kakšna poguba je klerikalna stranka za deželo Kranjsko! Spametujte se in odvrnite se od stranke, ki bo, če ne vas, pa vaše otroke spravila na kant, kajti davki bodo morali biti vedno večji, če ne bo prišla na krmilo poštenejša in bolj gospodarska stranka.

s **Krek in Kamila.** Lani enkrat, ko sta si bila dr. Krek in Kamila Theimerjeva najbolj v laseh, je napravil dr. Krek velikopotezno gesto: vložil je proti Kamili **kazensko ovadbo.** Ga pač ni na svetu večjega sovrašstva, kakor je tisto, ki se porodi iz velike ljubezni. Ovadba dr. Kreka je seveda vzbudila pozornost, kajti iz farovžev je šel po deželi glas: zdaj se bo pa pred sodiščem vse izkazalo in se bo pred sodiščem izpričalo, da se je godila dr. Jan. Kreku krivica. Toda, glej čudo, dr. Kreku se je zazdelo, da je vendarle bolje, če stvar **ne pride pred sodišče in če se pred sodiščem nič ne dožene.** To spoznanje ga je tako prevzelo, da je »pozabil« vložiti obtožnico, kar pomeni toliko, **da je svojo ovadbo umaknil.** Tako je minila ta stvar brez obravnave, za spomin na to ovadbo **pa je sodišče naložilo dr. Kreku 621 kron 50 vinarjev stroškov.** — Malo drag je bil ta »špas«, ki si ga je dovolil dr. Krek.

s **Pavšlarjeve vodne sile in kranjska dežela.** V pravdi T. Pavšlarja proti kranjski deželi zaradi prevzetja njegovih vodnih sil, je zdaj tudi višje sodišče v Gradcu izdalo svojo rzsodbo in je Pavšlar tudi v tej instanci **izgubil pravdo.**

s **Nova svetnica.** V Jurni vasi, fare Podgrad na Dolenjskem, se je pojavila nova svetnica, ki ji je ime Marija Lužar. Tej se prikazuje sama Marija in dala ji je že tudi denar. Postila se je 40 dni in na ponedeljek po tihi nedelji se je zamaknila. V tem blaženem stanju je dobila poročilo, da bo na veliki petek natančno ob 3. uri umrla. Zato je ukazala, naj ji vse potrebno pripravijo in kakšen naj bo pogreb. Zamaknjena Mica Lužar **ni umrla,** kakor je z gotovostjo napovedala. Svojo smrt je pričakovala v cerkvi, od kođer so jo spravili domov. Ko smo prišli ob 4. popoldne na njen dom, smo jo dobili ležečo na postelji. Po mojih poizvedbah je Marija Lužar žrtev verskega fanatizma, ki ga na naravnost ostudni način podpihuje župnik Česenj na Podgradu. Ena sličnih žrtev iz bližnje okolice je zblaznela. Kakor razne

okolščine kažejo, so hoteli v podgrajski fari z Marijo Lužar posnemati »čudeže« vodiške Johance.

s **Komunike,** ki ga razpošilja poštna hranilnica, deklarira sijajni uspeh subskripcije na štiriinpolodstotne zakladne nakaznice na eklatanten način. Iz tega izhaja, da sedaj, ko so znamenja znana iz tuzemstva in tujine, da so ljudje to posojilo štiristo milijonov kron preznamovali petinpolkrat, in sicer je bil ta ogromni znesek daleč čez dve milijardi priglašen pretežno v vezanih komadih. Največjega pomena je tudi, da bo prilično polovica posojilnega zneska oddeljena inozemskim znamenovališčem, dokaz, da so na uspehu subskripcije prav razveseljivo sodelovale Nemčija, Anglija, Italija, Švica, Belgija in Holandska.

s **Življenski duhovi** ohlapnejo, ako prebavna organa, želodec in črevo, ne delujeta pravilno. Zato je potrebno, pri motenjih prebave takoj odpomoči, kar najbolje storimo s Fellerjevimi prebavo pospešujočimi, voljno odvajajočimi rabarbarskimi kroglicami z zn. Elza kroglice. To je staropreizkušeno, zanesljivo učinkujoče odvajilo, odstranijo gorečico, krče v želodcu, vzpehavanje in pomanjkanje teka. Šest škatlic pošlje franko za 4 K lekarna E. V. Feller, Stubica, Elzatr g št. 318 (Hrvatsko), kjer se obenem tudi lahko naroči Fellerjev bolečine tolažeči Elza fluid«, 12 steklenic za 5 K franko. Elza fluid teši bolečine, osvežuje in poživlja, radi ga porabljajo pri revmatičnih in protinskih bolečinah, migreni ter tudi za osvežujočo očesno kopel pri slabih očeh ter bi moral vedno biti pri hiši.

LJUBLJANSKA OKOLICA.

lj **Dev. Mar. v Polju.** Kakor povsod, ktao se vrši tudi tu takoimenovana velikonočna spoved. Kot veren kristjan sem šel tudi jaz v cerkev, da izpolnim versko dolžnost. Naenkrat slišim, kako vpije naš župnik na nekega, v spovednici klečočega starčka žaljive besede, kakor: baraba, star sive itd. Žalostno je to dejstvo, da se tak človek, kakor je duhovnik v božjem hramu tako spozabi, da tako odurno vpije nad ubogim starčkom, ki je prišel v božji hram iskat tolažbe in odpuščanja. Kako je vplivalo to vpitje tudi na druge vernike, ki so bili navzoči, ter torej tudi vse slišali, ne vem, za mene je bilo to zelo mučno.

lj **Iz Gornjega Kašlja.** Dragi čitatelji! Precej časa se že nisem nič oglasil v našem priljubljenem listu. Sedaj je zima minula in treba nam je nam kmetom trdo delati, da preživimo naše beraške malharje, da nas lažje obsipajo z lepimi priimki. Tu vam navedem zopet en slučaj klerikalnega župnika Ivana Müllerja, ki jasno priča o verski izobrazbi. Kot dober vernik grem k velikonočni spovedi v župno cerkev v D. M. v Polje. Komaj prestopim prag, že

zaslišim glasno ropotanje našega prečastitega župnika in takoj si mislim, da danes ne bomo dobro orali. Pred mano je bil neki delavec iz Gornjega Kašlja, na katerega je župnik na ves glas kričal: »Proč, baraba; proč, marš takoj proč!« Naposled se ga je vendar usmilil in ga ni spodil in mu ni dal »ta suhe«. Vi, dragi kmetovalci in delavci, vendar se ne boste pustili blatiti od župnika, katerega plačujemo mi? Zakaj raje ne pogleda svojih izobrazjenih čukov? Menda misliš, da se ti bomo drugi ravnotako pustili? O, kaj še! — **Napred en kmet.**

lj **Kašelj.** Kako izborno se človek lahko izobraz v tukajšnjem klerikalnem in katoliškem izobrazevalnem društvu, razodeva vam sledeča dogodbica. Koncem preteklega meseca sem šel skozi Zgornji Kašelj ter slišal iz ust pristnega, no, recimo — Orla — Francelna, izreči sledeče besede proti očetu: Sram me je, da vas poznam, da ste moj oče, in še nekaj hujših žaljivk, katerih se sploh tu ne more napisati. Ta dečko, ki tako slabo spoštuje svoje starše, je sam šele učenec ključavničarstva v tukajšnji papirnici, ter v veliki meri še odvisen od skled svojih staršev. — Tudi neki drugi — iz papirnice odslovljeni junak, seveda tudi član istega zloglasnega društva, obrekuje venomer ljudi, ki ne trobijo v klerikalni rog. Prijet je bil že sicer enkrat za jezik, a to mu skoro gotovo ne zadostuje in si želi še kaj hujšega. Ponudil je v svoji hrabrosti, dati svojo sliko, da bi jo posnel in prinesel »Slovenski Dom«, a bodi mu povedano, da ima »Slovenski Dom« kaj boljšega opraviti, kakor pa, prejemati in objavljati slike junakov tako žalostne postave — kot je ravno dotičnik.

lj **Raznoterosti iz kašelskega okraja.** Čudna so pota klerikalne skrbi za blagor občanov. Tu se pridno nasipajo ceste z gramozom, v katerem se nahajajo ko klobuk veliki kamni in približno 50 odstotkov peska, ki je pa veliko bližje blatu ko pesku. Tudi čas za nasipanje cest je izborno izbran. Povsod drugje, kjer se na redno in koristno gospodarstvo kaj drži, se posipajo ceste v jeseni, a pri nas se dela to spomladi, ko se obdelujejo tudi polja. Ker imamo pa posebno med Zgornjim in Spodnjim Kašljem jako ozka pota, se zvlači pri oranju s pljužno raz cesto vse polno kamenja, ki dela prvič veliko škodo na poljedelskem orodju, drugič se mora pa isto vnovič odstraniti s polja, kar zopet pzo-roči ogromno dela. Tudi je vožnja na novo posuti cesti jako težavna, kar bi bilo lahko preprečeno, ako bi bile ceste, kakor je pravilno, v jesenskem času nasute. A tudi to posipanje se je, kakor je že pri naših mogočnikih navada, oddalo brez razpisa pod roko nekemu klerikalnemu pristahu, kar je seveda značilno za može takozvane S. L. S.

lj **Iz D. M. v Polju.** Kot potnik, ki vedno kolovrati po zapuščenih in zaspanih vaseh,

prišel sem do Balantovega vrta v D. M. v Polju. Ne začudim se malo, ko zagledam krasno sadno drevje na tleh podrto. Takoj si mislim, da je to zopet delo izobraženih čukov, kar je tudi res bilo. Ker so imeli na njem že večkrat veselico, sem mislil, da bodo čuki in bogomile hladili tudi sedaj svojo vročo kri, pa sem se zmotil. Tukaj si bodo namreč postavili trije zelo elegantni čuki svoje hiše. Ker niso ponavadi veliki prijatelji narodnjakov, so vseeno šli tudi te prosit za les. Čudno se mi zdi, da je liberalno blago ravno tako dobro zanje kakor klerikalno. Naj bi šli ti podrepani rajše le k častitemu županu Jakatu in k tistemu v župnišče, ki nosi črno suknjo. Ker mu vse pošte prenašajo, naj jim pa še da smreke za njihove hiše. Ako bodo stale na liberalnih, bodo prav gotovo »frdamane«, kakor njih gospodarji. Prav zares se mi čudno zdi, da jim to njihova visoka gospoda ni zabranila, ker so v gospodarstvu občine jako bogati in bi jim gotovo lahko kupili hiše, ker so njihovi pristaši. Župnik se je sam na prižnici izrazil, da ima tudi cerkev pravico vmešavati se v politične stvari. Kristus se ni vtikav v politiko. Ali si potem ti pravi Kristusov namestnik? Namesto, da bi oznanjal božjo besedo, se pa vtika v politiko. Kaj briga njega politika, naj se drži svojega poklica, pa bode boljše! Njenu seveda je cerkev deveta briga, mi farani pa deseta. Seveda to velja samo za klerikalce, za nas je pa drugače, ker smo mu zelo napoti. Saj pravi pregovor: Po farjih vera gor, po farjih vera dol.

Župljan.

DOLENJSKE NOVICE.

d Iz Litije. Srečen trg! Zvezda danica je posijala na naš prelepi trg. Samo rado vedni smo, če se bo obdržala? Iz kmečke kurije v našem volilnem okolišu je umrl dosedanji poslanec Košak. Komaj je mož dobro zatisnil trudne oči, že je izvedel o tem naša dika župan Jurče. Želja se mu je vzbudila! Sedaj in morda nikdar več ne bo imel tako lepe prilike, da lahko postane deželni poslanec. Urnih krač jo pobere k dekanu v Zagorje. Šel je namreč zaupnika prosit, da naj pri vodstvu S. L. S. za njega prosi. Med tem so se pa tudi skomine vzbudile kaplanu Majdiču na Vačah, tudi on bi rad bil poslanec. Čuli smo tudi, da krški glavar priporoča nekega Ravnikarja iz Radeč. Torej kar trije kandidatje v klerikalnem taboru! Kdo bo zmagal, nam še ni znano. Omeniti moramo samo to-le: župan Bric ni niti posestnik. Kar se pa tiče njegove duševne zmožnosti, je pa reva vseh rev. Mož nima nobenega pravega nastopa. V slučaju, da bi v resnici bil on določen in izvoljen, bi dobil deželni zbor eno ničlo več za kimati. V vsakem oziru bi nam bil Majdič veliko bolj simpatičen, mož je vsaj nekoliko naobražen, in naš Jurče se ne more niti oddaleč primerjati njemu. Naš Jurče je pač doktor zemlja in

žemlja bo ostal. Da, da, gospod doktor žemlja, brez posestva, kako naj vam zapupamo, če vam niti lastni oče noče dati posestva v roke. Kako pa moremo mi vam potem dati čast župana? Vaš oče vas mora pač dobro poznati, da niste bogsigavedi kako dober gospodar. Bodite zadovoljni, da ste se priborili častni naslov »doktor žamlje in kofeta«. Le pecite žemlje in žgite kavo, to vam vsaj pristoja in tudi nekaj nese. Vsaj ste se sami izrazili, da če boste izvoljeni, da bo vas stalo to denar. Res krasne in lepe sanje ima naš doktor žemlja: v deželnem dvorcu na mehkem fotelu bi rad sedel in kimal in odkimaval v prid in blagor nas kmetov. Želja pač ni preskromna, pa preskromne so doktor žemlje duševne zmožnosti. Še je in še več bo naprednega kmeta, ki bo pokazal našemu Jurčetu, da ni za poslanca rojen!

d Sv. Gora pri Vačah. Dne 5. aprila je nastopil naš Ivan kot agitator za kmečko zvezo. V to svrhu je postavil dva zastopnika kot nabiralca članarine od nevednih klerikalcev. Toda naš Ivan naj bi vedel, da ta dva farovška priganjača ljudstvo brez izjeme strank najbolj sovraži. To se je pokazalo, ko se je v enem tednu en sam zglasil pri teh svetohlincih. Na veliko nedeljo so imeli klerikalci grom in točo. Ali ste videli, kaj znajo gospod, ki so doma iz Ribnice, menda iz tistega rodu, ki so žabo pri luni cvrli in zadnjo coprnico na grmadi žgali, kakor nam pove zgodovina? Torej se ni čuditi, če ima naš Ivan osem darov sv. Duha. Saj je pa tudi porabil vse sile farovškega terorizma, še celo škofova oseba mu je dobrodošla, s tem, da je strašil nevedne koštrune, da bo pri prihodnji birmi škofu natvezil, kakšni uporniki da so, ker ne pristopijo v zvezo farovških kmetov. Izrazil se je, da mu mora pismeno natančno poročati kakor v verskih, tako v gospodarskih zadevah. Veš kaj, Ivan, v verskih zadevah ti bo lahko, ker sta v veri enako fanatično izobražena, drugače vama bo predla v gospodarski stroki, ki o nji oba skupaj toliko razumeta, kakor zajec na boben. Veš, da je bil škof pod kuratelo vsled gospodarskih nezmožnosti. Ti pa še krme ne poznaš za svojo ribniško kravo. Mar nas bodo take reve gospodarsko poučevale.

d Sv. Gora nad Litijo. Dragi gospod urednik! Vem, da se vam čudno dozdeva, da smo v nekih številkah molčali o našem prečastitem. Molčali bi še, toda naš prečastiti nam ne da miru s svojo orjaško ribniško postavo. Hudič naj razume tega medveda! Prvič nas je učil, kako smemo stopiti v farovž. Le poslušajte! Nikdar brez gotovega vzroka, edino tisti, ki donajajo marne, ali pa kronce, s tako tvarino smemo pred častitega. Bolj ostra je pa prepoved vstopa v farovški harem, kjer stanujejo farovške krasotice. V ta prepovedan kraj pa ne smeš drugače vstopiti, razen če prineseš debelega kapuna, ali pa rejenega purana. To prepoved je okusila

neka ženska iz Šemnika. To jo je nahrulil prečastiti, da ga še sedaj kolne. Prečastiti, le na dan s svojo oliko, tem rajši vas bomo imeli! Vse kaj drugega smo doživeli na velikonočno nedeljo pri vstajenju. Na to slovesnost pridejo tuji ljudje, katerim niso znane zapovedi našega prečastitega. V taki gneči se vrine, kamor kdo more, to je umevno. Ko pride prečastiti z Najsvetejšim zopet v cerkev, se ustavi pod korom pri stopnjicah, nakar je začel psovati po stopnjicah stoječe ljudi. Na prižnici pa je bila ta - le božja beseda: Zoper mojo prepoved se je vtihotapilo na kor nekaj zijal; zapovem pevskemu zboru, da zaznamuje te upornike, da jih bom potem naznanil na pristojno mesto. Svetovali bi vam, prečastiti, da se poprej dogovorite z župnikom Kocijančičem v Mirni, kako mu je kaj prišlo pri taki obravnavi z nagrado 40 K?

d Sv. Gora nad Litijo. Da je naš Ivan olikan gospod, tega ne moremo utajiti. V tej časti se je izkazal na veliko nedeljo. Tedaj smo slišali Sodomu in Gomoro! — Najprej je nahrulil klerikalce, potem stare babe, naposled pa nasprotnike farovških debeluharjev, to smo liberalci. Ej, veš, Lovšin, še baba je malo vredna, če se s tem ukvarja, da pobira izmišljene marne; tem manj je še častno za farja, da se vede po babjih domišljajah. Veš, gosp. Ivan, da smo te imeli za bolj značajnega? Da si nad nami vpil, da smo božji ropniki, vsled te tvoje surovelosti te lahko tiramo pred sodišče; to čast si lahko dosežeš, mi pa vemo za nekega Ivana, ki menda še ni bil pri spovedi, odkar nosi blagoslovljene hlače, a vendar zauživa vsak dan Najsvetejše, pa še sedaj ni povrnil po lastni hudobiji povzročene stroške onemu kmetu na Ravnih, ki je miroljubna in tiha duša, ki se trudi od zore do mraka, da preživlja svojo družino. Ali veste, g. Ivan, da ta kmet še ni prestopil praga svetogorske cerkve in preklinja dan vašega rojstva, od kar ste mu povzročili nepotrebne stroške. S tem ste odtrgali njemu in njegovi družini od ust težko priboreni kruh. Torej, ljudje, sodite, kdo je božji ropar, ali mi liberalci, ki nočemo klečeplaziti pred g. Ivanom?

d Iz Sv. Gore pri Litiji. Naš župnik Lovšin se drži stare prislovice, če ni cerkveni ključar rojen meseca kimavca, ne more dolgo časa obdržati to dostojanstvo. To se je že nešteto krat pokazalo. Svojedobno so bili izvoljeni možje-poštenjaki, ker pa niso hoteli v župnikov rog trobiti, so bili odslovljeni. Sedaj si je pa naš Lovšin izbral nekega kosmatinca, ki ne zna ne brati in ne pisati. Seveda, ta ugaja župniku za ključarja in to vsled tega, da sam lahko po svojem dela cerkvene račune. To bi še ne bilo na vse zadnje ravno tako hudo, če je cerkveni ključar analfabet. Da si je pa sedaj župnik Lovšin izbral moža, o katerem se čujejo različne govorice, ni posebno njemu v čast. Mož, ki ga je izbral, je Franc Ocepek, po domače Špan iz Roviš. Ta človek je bil pri prejšnjih župnikih

zelo na slabem glasu, tako, da bi si ne smel pred farovškim pragom niti čevljev obrisati. Dasi se neradi pečamo z osebami, se nam tukaj vidi potrebno, da zabeležimo dejanja, katera je storil Ocepek, in to le vsled tega, da bo javnost vedela, s kom se brati svetogorski župnik Lovšin. Kakor nas je več kmetov, ki se pečamo s prodajo lesa, se tudi ta Ocepek. Prav dobro kupčijo je naredil s cerkvenimi borovci. Pred leti je iz sosedovega splava v zagorskem zatonu ponoči prevalil osem smrek na svoj splav. Premikal je tudi Drnovškove smreke. Vzel je aro na tuje blago itd. Tudi tukaj se je vresničil star pregovor: »da jabolko ne pade daleč od drevesa«, ali pa: »kar mačka rodi, rado miši lovi«. Ne dolgo tega je njegov sin bil zasačen, ko je šel nepovabljen v sosedov hram po hlebec kruha in jajca; morda bi si še kaj več nabral, pa je bil prepoden. Te dokaze lahko s pričami pred sodiščem dokažemo. In tudi vemo, da so Lovšinu znani, a kljub temu ga drži. Sodbo o župniku Lovšinu pa pripuščamo javnosti. — Na Velikonočno nedeljo pri vstajenju Gospodovem še nismo dočakali kaj takega, kakor letos. Mesto, da bi bral evangelij, kakor se spodobi za velikonočno nedeljo, je spraval svojega rojstva kosti na prižnico ter pričel razbijati po prižnici kakor Mojzes po skali. Celo svoje lastne pristaše si je privoščil, in to vsled tega, ker se niso hoteli dati vpisati, da bodo pristopili k novi kmečki zvezi, katero bodo Belo nedeljo na Vačah ustanovili. Kar z imenom jih je imenoval: n. pr. Vrtačnika iz Golč in Prašnikarja. Potem se je spraval na one, ki niso hoteli pri njem opraviti velikonočne spovedi. Vse te je imenoval, da so božji ropniki. (Kljub temu, da so opravili spoved, seveda drugje.) Lovšin, le tako naprej in kmalu boste sami opravili spoved. Starim ženicam ukazuje, naj kar gredo k splošnemu obhajilu. A slabeje je šlo materam. Prvo, kar je bilo, je vprašal, kje je bil sin ali hčer pri spovedi. Če je mati odgovorila, da n. pr. na Savi ali v Zagorju itd., ni dobila odveze. Če pa je slučajno prišel napreden kmet, temu pa seveda ni dal odveze, ker po Lovšinovem ni večjega grešnika na svetu, kot napreden kmet. — Mislimo, da je za danes dovolj!

d Iz Boštanja. Že dolgo časa se nismo oglasili, toda naši črni nasprotniki, ki nas hočejo itak uničiti, se oglašajo v »Lažiljubu«. Norčujejo se, ker se pritožujemo čez višje deželne doklade. Ali ste vredni, da nosite hlače? Zakaj mirno gledate koritarje pri deželi, ki žro za naše žulje? In v tisto umazano cunjjo pišete, ki se nanjo niti pes ne vleže. Ta cunjja kmete zdaj tako farba in laže, da je kar za prijeti. Pri nas sta ob volitvah dva klerikalca silno agitirala, da jima čevljar ni mogel sproti čevlje popraviti. Eden tistih, ki je hodil s krmežljavim kaplanom agitirat, se je zdaj tudi pritožil čez zvišane doklade in je izjavil, da se kesa, ker je hodil s krme-

žljavčkom agitirat po hribih. Torej še za-grizen klerikalec se pritožuje čez višje doklade in prepričan sem, da se bodo še marsikomu odprle oči. Ko bo prišla jesen, bo pa eksekutor hodil agitirat ter bo rubil kmete. Naš župnik je dobil za ključarja nekega božjega volka, ki ga bo lahko z bičem tepel, saj ga bo vse ubogal. Prihodnjič pa kaj več.

d Iz Prečine. Zdaj, ko se kandidjanski župan na vse strani trudi dokazati, da on glede podpor izključuje vsako politiko, torej da je kot novi deželni poslanec popolnoma nepristranski, smo se prav pristrčno nasmejali, kako so ga zadnje »Dolenjske Novice« strahovito postavile na laž. Prosim vse bralce »Slovenskega Doma«, naj to - le dobro preberejo. »Dolenjske Novice«, ki so se zdaj po zimskem spanju prebudile v tednik, namreč prinašajo dopis iz Prečine, ki se glasi tako - le: »V naši fari imamo iznajdljivega moža. Hodil je toliko časa okoli našega poslanca Zurca, da je dobil dovoljenje za vinotoč pod vejico. Zdaj, ko ga ima, je iz same hvaležnosti do S. L. S. pa naročil — pomislite — Slovenski Dom«. Bodemo si že zapomnili.« — Torej, ljudje božji! Zato, ker je ta presneti »iznajdljivi« mož hodil okrog poslanca Zurca in je dobil dovoljenje za vinotoč pod vejico, zato se ne bi smel naročiti na »Slovenski Dom«. Ta je pa res dobra! Ali niso tu klerikalci zopet sami potrdili, kar tudi mi trdimo, namreč, da klerikalci pri vsem, kar store za kmeta, delajo to samo zaradi svojega dobička in pa iz svojih politično strankarskih ozirov. Sicer je pa pri tem še nekaj čudnega. Dopisnik iz Prečine (pravilno bi se moralo glasiti, dopisnik iz Štemburjeve gostilne v Kandiji), samo omenja, da je »iznajdljivi« mož le hodil okrog poslanca Zurca, torej ne, da bi ga bil tudi česa prosil. Ali je za tako dovoljenje — vinotoč pod vejico — tudi treba, da se sam visoki gospod poslanec postavi na glavo? To je nekaj čisto novega. Doslej je dobil tako dovoljenje vsak prosilec, ki se je zglasil pri politični oblasti, ni bilo treba nobenega poslanca zraven. Časi, ko je pri novomeškem okrajnem glavarstvu odločeval pravzaprav g. župan Štembur iz Kandije, so hvala bogu minuli. Sedanji glavar ni g. Zurcu prav nič dolžan in najbrže gosp. komisar tudi ne. Preje, o ja, preje, to so bili drugi časi, druge razmere. Poznamo ravno iz naše občine slučaj, ko je gosp. glavar poslal Zurcu povelje, to in to morate izvršiti, toda mogočni paša v Kandiji je pismeno povelje raztrgal, češ, piši me v Zdaj to ne gre več tako gladko. Poznamo tudi slučaj, ko je ravno naš poslanec gosp. Zurc pomagal nekemu prav nečedno slepariti pri dovoljenju za vinotoč pod vejico in je gosp. glavar tej slepariji, ki jo je podpiral tudi prejšnji konceptni praktikant, ki je bil Štemburjev vsakdanji gost, napravil s tem konec, da je poslal orožnika, ki je snel »cagar« izpred hiše. In pomislite, dotični je naročen celo na nem-

ški židovski list, pa se g. Zurc ni nikdar pohujševal nad njim. On že ve, zakaj ne. Če bi bil naš »iznajdljivi« mož pri Štemburju dal za nekaj štefanov vina, bi se oče Štembur najbrže ne pritoževali nad njim po »Dolenjskih Novicah«. Kaj, ko bi prihodnje »Dolenjske Novice« tudi to - le napisale: Ker je g. Josip Zurc, po domače Štembur postal naš poslanec na katoliški podlagi in kot vzor katoliški mož ne more prenašati gostov, ki niso klerikalci, bo odslej znanprej vsakega takega gosta ven vrgel iz gostilne. — Tudi mi zaključujemo naš dopis z besedami: »Bomo si zapomnili!« Posebno za slučaj, ko bo zopet kak klerikalen poslanec slepomišil kmete, češ, da vsakomur rad pomaga iz »same ljubezni do kmeta«. Mhm!

d Iz Gotne vasi. In sedaj k zaključku še nekaj, kar bo bolj splošno zanimalo. Glede g. Štanglja namreč klerikalna poštenjakoviča Štembur in Avsec na prav neroden način izdasta sicer že itak znano skrivnost o pristranosti deželnega odbora. Če mi sami trdimo, da sedanji deželni odbor pristransko postopa s podporami, to ni nič posebnega. Ampak če kaj takega potrdi tudi kak klerikalec sam, to pa je že bolj zanimivo. V našem slučaju sta jo Štembur in Avsec tako nerodno zavozila, da sta svojo nerodnost potem šele, ko smo mi nanjo opozorili, hotela v drugem dopisu v »Slovincu« popraviti, češ, da ni res, da je deželni odbor g. Štanglju svoj čas zato dal podporo za gradbo živinskih hlevov, ker so klerikalci mislili, da je tudi Štangelj njih pristaš. Da naši bralci izvedo, da se nismo prav nič zmotili v svoji sodbi, evo, čitajte, kar sta deželni poslanec Zurc in njegov dolgi adjutant Avsec v prvič v »Slovincu« v tej zadevi pisala. Tako - le modrjeta ta dva možakarja: »Drugi možak, ki bi v Gotni vasi rad kaj veljal, pa mislimo, da ne bo imel nikoli veliko besede, je Štangelj. Ta značajni mož se je do zadnjih deželnozborskih volitev vedno kazal pristaša S. L. S., samo, da je dobil od deželnega odbora podporo za zidanje živinskega in svinjskega hleva. Ob zadnjih deželnozborskih volitvah pa je prišel do prepričanja, da bo S. L. S. in deželni odbor vse zapravil in je strastno agitiral proti g. Zurcu (vulgo Štemburju) za »neodvisnega« kandidata gosp. Škerlja. Če je Štangelj značajen, naj dotično podporo vrne deželnemu odboru, da se bo nekoliko pokril primanjkljaj, ki mu po glavi blodi« — Če se kdo izmed bralcev »Slovenskega Doma« doslej ni brigal za našo vaško preklarijo, od slej naprej bo dobro storil, ako se zanima, kako bomo v tem oziru Štemburja in Avseca zavrnili. Predvsem pa opozarjamo, naj si zgorenje, dobesečno po »Slovincu« posnete besede, dobro zapomni. Kaj ne, tu Štembur Štanglju očita, da zato ni značajen, ker se je do zadnjih volitev kazal pristaša S. L. S. Gospod župan in deželni poslanec Štembur! Kako nesrečna misel je to, da se ravno vi

sploh komu upate očitati značajnost v politiki. Kakšna značajnost pa je bila od vaše strani, ko ste leta in leta imeli vse stranke za norca, ko ste v svoji gostilni nasproti naprednjakom vihteli gorjačo zabavljanja čez »te hudičeve farje«, ko ste se grozili, da bi najraje ven pometali sploh vse te »črne hudiče«, ko ste se na vse svetnike in svetnice božje primojdušali, da se raje pogreznete, kot bi bili klerikalec, ko ste se hudovali, da bi bili **največji osel** na svetu, če bi bili **tako neumni, da bi prevzeli klerikalno kandidaturo** in ko . . . no ja, tisto, kar ste nekje v Ljubljani zoper klerikalce počeli, vam le iz posebnega usmiljenja še prizanašamo. Ampak tega vam pa ne prizanesemo: namreč, da iz čisto zanesljivega vira vemo, da se vi v gotovih družbah še zdaj bumfate, da niste klerikalec, če prav ste bili izvoljeni na klerikalni podlagi za župana in deželnega poslanca. Vemo tudi, da v svoji gostilni nasproti »črnim hudičem« ravnotako zabavljate čez »te proklete liberalce«, ki bi jih tudi najraje ven pometali, če bi vam ne bilo zaradi — pink, pink. Skratka, da še celo v svoji gostilni pri vsaki priliki izigravate eno stranko proti drugi, da se v eni sobi delate norca čez goste v drugi sobi, to je znano večinoma vsem gostom, ki so še zdaj tako pritrčeni, da se puste norce briti. Ali pa je to značajno, g. Štembur? In zdaj pogledjmo še, kakšen značaj v politiki je vaš dolgi bratec, naš sosed Avsec. (Sledi prihodnjč.)

d Iz Št. Jerneja. Zopet nekaj novic iz naše vasice. Tukajšnji orlički so igrali na Velikonočni ponedeljek zjutraj budnico, namesto na Vel. nedeljo, in sicer šele ob pol 6. zjutraj. Drugod igrajo zjutraj ob 4., ne pa ob 6., pa ne na Velikonočni ponedeljek, kot tukaj. Igrali so pa ravno radi tega tako pozno in ne na pravi dan, ker so se zbal šentjernejskih fantov, ne radi tepeža, ampak radi konkurence. Gospod organistek so se ozirali na vse strani, najbolj na okna Brulčeve hiše, če bi jih videl Joško, ki pa ni željan videti kakšne krinke. Pri gosp. županu so zaigrali več takih komadov, ki sem jih slišal že večkrat naj gmajni. No, pa saj mu pristojna, da se mu naredi kakšna čre— pol—. To so mu napravili menda za zahvalo, ko imamo sedaj večje občinske doklade in stroške. Gospodu Rmančku bi pa svetoval, da bi bilo bolje, da ne bi hodil drugokrat tako pokoncu. Zmisli se naj, kdo njega živi in plačuje. — Svetujemo mu pa tudi, da ne bo igral nobene dve leti več in pasel lenobo v tukajšnji vasici.

d Za pogorelce. Notranje ministrstvo je dovolilo za pogorelce v Tribučah pri Črnomlju 500 K podpore.

GORENJSKE NOVICE.

g Iz Osellce. Hitra pošta. Ako se odda pismo v Ljubljani v petek opoldne, ga dobi prejemnik še le v ponedeljek ali

pa še ne. Torej potrebuje pismo na daljavo okrog 50 km tri dni, včasih še več, po železnici gre čez 20 km, po vozni pošti zopet okrog 20 km. Od tu odnaša pismo-noša-trpin trikrat na teden. Ta stori svojo dolžnost in še več, vendar ne moremo terjati od njega, da vsako razglednico izroči prejemniku v roke. Da pri tem trpimo občutno škodo, si lahko vsak misli, najbolj so prizadeti obrtniki in trgovci. Trkalo in prosilo se je že povsod, na poštno ravnateljstvo v Trst, na poslance, a vse nič, ker pravijo, da je premalo prometa. Ako se že poštni urad ne more nastaviti na Sovodnju, naj bi se dal nam še en poštni sel. — Za vse drugo je dosti denarja, samo ko je treba hribovcem dati par vinarjev, jih pa ni. Seveda za Albance pa ni nič škoda.

Iz Stare Osellce. Samo teden dni so se posmehovali naši klerikalčki onemu dopisu v predzadnjem »Slov. Domu«. Par oseb je že gotovih, ki so bile zraven, imena priobčimo ob svojem času. Morali so iskati pomočnika v Poljanski dolini, da so bolj brez skrbi pred poizvedbo, a vse pride na dan. Vpraša se tudi gosp. župana, zakaj ne opere svoje časti, ko mu je očital »Sl. Dom« zaradi računov pri cesti? Kje je ona podpora, ki je prišla lansko leto za poprave pota? Sicer se je zasul neki mostiček, ampak kje so druge kronce. Pojasnite to, da se ne bo kaj slabega mislilo, ker kdor molči, ta pripozna.

g Trata v Poljanski dolini. Kakor že znano, je tratarski župnik Brajc velik nasprotnik naprednega časopisja. Posebno zdaj je z največjo podivjanostjo nastopil in je neko žensko gostilničarko osebno napadel. Sramotil jo je in tako rjul nad njo kakor lev. Primerno bi bilo, da bi se sodnijsko postopalo proti njemu, ker je najhujši preganjalec »Slovenskega Doma«. Pravi, da je list zoper vero. Jaz sem pa v katoliški veri poučen iz katekizma, zato še nisem nikdar nobenega časopisa zato vzel v roke, da bi se v verskih stvarih poučil. Časopis je le za gospodarske in politične stvari. Ako klerikalci vero iz časopisja dobivate, zato imate tako malo pravih verskih čednosti. Našega Brajca se kaj malo drže prave verske čednosti, on bi bil dosti bolj primeren za kakšnega pašo v Aziji, da bi imel oblast brez kazni udrihati po svojih nasprotnikih. Vprašam vas, posestniki, ali ni to velika sramota za našo občino, da ima tak pritepenec, ki je le od danes do jutri, celo občino pod komando? Ko bodo prišle volitve, vržite ven njega in pa njegove glavne kimavce. Bodite pametni in mu ne delajte tlake. Namesto da hodi agitirat, naj pa spravlja raje robo skupaj.

NOTRANJSKE NOVICE.

n Postojna. Izkaz daril za »Sokolski Dom« v Postojni. Slavna »Notranjska posojilnica« 200 K; br. Josip Kraigher 10 K, mesto venca na krsto svojemu nečaku Žiži

dr. Kraigherjevemu; s. Lojzika Burger za prodana bloka št. 200 in 204 10 K. — Prav iskrena hvala! Na zdar! — Odbor društva »Sokolski dom« se najiskreneje zahvaljuje slavni »Notranjski posojilnici« v Postojni za darovani velikodušni znesek 200 K v prid skladi za »Sokolski dom«. Živela! — Josip Lavrenčič t. č. predsednik; F. Kutin, t. č. blagajnik. — Godbeno društvo v Postojni priredi v nedeljo, dne 19. aprila ob ugodnem vremenu promenadni koncert v drevoredu pred mestno hišo od 11. do 12. dopoldne. — Opozarjamo na koncert, ki se vrši v nedeljo, dne 19. aprila v Postojni v »Narodnem hotelu«, ki ga priredita gosp. Josip Rijavec in gosp. Ivan Trost, dva nadarjena slovenska umetnika, ki imamo od njih še mnogo pričakovati. Ker se nam nudi izredni umetniški užitek, kakršnih imamo v Postojni le redkokdaj priliko zasledovati, pozivljamo cenjeno meščanstvo in okoličane, da se v prav ogromnem številu udeleže koncerta, da tako vzpodbudimo mlade talente k nadaljnemu, ne lahkemu delu. Torej na svidenje!

n Požar. Dne 3. aprila ob 1. popoldne je na skednju posestnika Antona Doleša v Landolu pri Postojni izbruhnil požar. Ogenj se je hitro razširil na 15, deloma s slamo, deloma z opeko kritih objektov. Ogenj so končno lokalizirali in pogasili. Škoda znaša 78.000 kron, zavarovalnina pa samo 53.000 K.

n Iz Dolov nad Idrijo. »Domoljub« št. 15 prinaša dopis iz tukajšnje občine, v katerem pravi dopisnik da so pregledovali deželne račune od leta 1908. do leta 1913. in da nikjer niso našli občine Dole, da bi dobila kakšno podporo. Dopisnik pravi, češ, mi smo sami dovolj bogati in imamo dovolj visoko občinsko naklado. Ker poznamo tiste može, ki stopijo skupaj (zbere se jih namreč vselej večja družba) kadar hočejo kaj pisati za »Domoljuba« iz tukajšnje občine, ter zborujejo najmanj celo popoldne, da se tako zgovore, kaj bodo dali v »cajtenge«, potem izvolijo deputacijo dveh ali treh mož, da neso njih sklep v sosednjo občino k tudi poznanemu dopisniku. Ta jim šele sestavi dopis za »Domoljuba«. Sai namreč niso zmožni tudi kratkega dopisa sestaviti. Čudno je, da se po »Domoljubu« jeze čez občinske doklade, dasiravno so tudi naši klerikalni odborniki občinske račune in proračun podpisali ter glasovali za zvišanje občinskih doklad, ker so videli, da občina drugače ne more pokriti svojih stroškov. Ker pa pišejo, da imamo mladega župana in kakor bi bil on kriv, da ima občina precej visoke doklade, jim na vsa usta povemo, da delajo to iz gole nevoščljivosti. Vsi bi bili radi odborniki in župani, pa niso vsi skupaj toliko zmožni, da bi v treh mesecih spravili toliko računov v red in naredili toliko pisave, kolikor naš župan, dasiravno mlad, lahko v enem tednu opravi. Ker pa sami ne morejo priti do tega, kako

bi se znižale doklade, ker ako bi le količ-
kaj znižali občinske doklade, bi imela ob-
čina primanjkljaj ob koncu leta, jim mi
pokažemo pot, po kateri bi se dalo občins-
ke doklade znižati. Prvič: ob priliki vsa-
kih volitev je cela vrsta naših klerikalcev
po teden dni in še več samo na agitaciji.
Te dneve bi porabili doma za kako kori-
stno delo ter to, kar bi ta čas pridobili,
dali občini na razpolago. Drugič: po tistih
vaških in gospodarskih potih, katere so
po vaših zemljiščih in imate vi pretežno
korist od njih, popravljajte in trebite ka-
nale zastonj, znesek, ki ga ima občina vsa-
ko leto od tega plačati, prepustite občini. In
sicer vse te zneske za ubožni zaklad.
Tretjič: čas, ki ga porabite za razne svoje
tajne sestanke ter za brezpotrebna pota v
Ljubljano, porabite občini v korist, ako ne
drugače, da občinska pota popravljate, in
sicer na svoje stroške, kakor tudi vedno
hodite v Ljubljano na svoje stroške. S tem
boste občinskim revežem pomagali, občins-
ke doklade znižali ter vsem občanom do-
bro storili, sebi pa ugled in spoštovanje
pridobili, več kot ga imate sedaj. Nadalje
vam priporočam, da ne iščete dopisnika
»Slovenskega Doma« tam, kjer ga ni. Pri
liberalcih napiše dopis tudi trudna, delav-
na roka; tako je tudi tega napisal nekdo,
ki stvar natančno opazuje.

n Iz Dolov nad Idrijo. »Domoljub« št.
15 z dne 9. aprila piše, da občina Dole ni
dobila v vseh petih letih nič podpore t. j.
odkar imajo klerikalci nadvlado v deželi,
češ, Zajc v tukajšnji občini jo je pa dobil
za prezidavo svojih poslopij. In dopisnik
»Domoljuba« misli, da smo Zajcu ne-
voščljivi, ker je dobil podporo. O, prav
nič! Ljudje se namreč norčujejo iz Zajca,
kakor tudi iz njegove boljše polovice, ki
je pravzaprav lastnica posestva. Zajc je
namreč le priženjen k hiši in ni imel nič
premoženja, njegova žena pa je dobila po
svojem rajnem možu posestvo ter gozd,
ki so ga cenili veččaki na okroglo 100.000
kron. Torej se lahko ljudje norčujejo iz
njih, da taki bogatini prosijo podpore, ka-
kor tudi iz deželnega odbora, da jo deli
takim. Mogoče je deželni odbor zato dal
podporo, ker je Zajc na svojem domu
namreč ravno nad svinjakom zgradil tudi
sobo za klerikalne shode in sestanke. Tam
se namreč shajajo, kadar mislijo kaj »va-
žnega« ukreniti n. pr. kak dopis v »Domo-
ljuba«. Enkrat je prišel na tak sestanek
tudi menda sam tajnik S. L. S. iz Ljublja-
ne. Ker niso vedeli kaj posebnega ukre-
niti, so sklenili, da se Potoški Urban krat-
koma odstavi od zastopstva škofove
zavarovalnice, namreč zato, ker ne voli
klerikalno. V to sobo so postavili tudi neki
stol, na katerem sedi ob vsakem takem
sestanku naš glavni klerikalni agitator
»pevček«. Seveda je takrat, kadar na tem
stolu sedi, tako nezmotljiv, kakor papež
v Rimu, zato pa njegova beseda veliko
velja. Pa tudi bolj mogočno se drži, nego
se je držal takrat, ko je ponoči iz gostilne

domovgrede izgubil ženo, ter je moral še
par oseb najeti, da so mu jo pomagali
iskati. Po dolgem brezuspešnem iskanju
jo je vendar našel. V to sobo, kjer stoji
»pevčkov« stol, ne sme stopiti noben libe-
rалеc ali demokrat. Še celo nezanesljivim
klerikalcem ni dovoljen vstop. Ako hoče
kdo videti »pevčka« na stolu, mora biti
tudi klerikalni agitator. Liberalci smo pa
zelo radovedni, kakšen je tisti stol, mar-
sikdo bi rad plačal nekaj grošev, samo da
bi videl tisti stol, ki hodi »pevček« nanj se-
det, toda mi smo preveliki grešniki, da bi
nam bilo to dovoljeno. Ker se pa na svetu
vse izpreminja, je mogoče tudi, da bomo
»pevčka« na stolu lahko brez spoštovanja
gledali. Lahko je tudi, da bo z deželno
podporo zgrajena soba služila vse drugim
namenom nego sedaj.

ZAGORSKE NOVICE.

zg Iz Zagorja. Cerkveno oskrbništvu
si je potom milodarov nabavilo topič, da
bo pri vsaki cerkveni slavnosti streljalo.
Darovi so se tudi pri naših pristaših pobi-
rali. Svojedobno so bili gospodje iz farov-
ža sovražniki streljanja pri cerkvenih
slavnostih. Spominjamo se starejši, da so
se pripetili slučaji, da je n. pr. kaplan, ko
je čul strel pri podružnični cerkvi Kotre-
dež, Rove, Vine, Loke in Sv. Urh, mesto,
da bi sv. mašo bral, se obrnil in tekel do-
mov in pobožni farani smo bili brez maše.
Ja, ja, časi se izpreminjajo in upamo, da
smo se tudi mi v toliko, da poznamo te
gospode, ki le od naših žuljev žive. —
Vera in bera, to je nih glavni življenjski
cilj! . . .

zg Izza mežnarskega plota. Vem, da
se vam že čudno zdi, gosp. urednik, da se
toliko časa nisem oglasil, pa vsaj veste,
da smo imeli postni čas in pred durmi Veli-
ko noč. Torej dela za mene kot mežnarja
več ko dovolj. — Vendar sem se pa poleg
tega še zanimal za razvoj zagorske politi-
ke, bodisi glede naše nazadnjaške, vaše li-
beralne in baš tako socialno - demokra-
tične stranke. In to ni čudno, ker v cerkev
in k spovedi hodijo klerikalci, liberalci in
socialni demokrati . . . Jaz pa kot pod-
repna muha, stekljiv, sem švigal mimo
spovednic, osobito takrat, ko je svojo
dušo pral kakšen liberalec ali pa socialni
demokrat. — Čul sem sem in tja marsikaj
— a spovedni pečat tudi mežnarja veže k
molčečnosti . . . Dovolj naj bo te suho-
parnosti!

Prvi april je bil za nas Zagorčane
okrog farne cerkve zelo zabaven in k te-
mu je pripomogla naša mladina. — Moj
ljubi orgljarček, višji cerkveni uradnik, je
nosil »aprila«. Stvari je bila sledeča: Otro-
ci so mu pripeli na hrbet listek »Prvega
aprila nosim, klofute prosim!« Kmalu je
bil velik kolobar otrok okrog orgljarčka,
ki so mu pravili, da ima listek na hrbtu
pripet z gori navedeno vsebino. A naš vi-
šji cerkveni uradnik ni hotel hudomušni

mladini verjeti; odrezal se jim je prav mo-
ško: »Tu - le!« in je pokazal na nos. —
»Mislite, da ne vem, da je danes prvi
april! — Me ne boste!« Šele brivec ga je
rešil posmeha naše mladine. — O, ta mla-
dina! . . .

Cvetni teden smo se zbrali, da bi se
posvetovali, kako in na kakšen način naj
bi pritegnili tudi liberalce k prispevku
zbirke za nov »kanon«, s katerim bomo
streljali v proslavo zmage pri bodočih ob-
činskih volitvah. — Naš Pepe in Francel
sta jo takoj pogruntala — najbolje bo tako-
le: iz farovža naj še izda nabiralna pola s
podpisom in pečatom gosp. župnika in
najprej naj se gre h Karlu . . . (Lipe! Ali
ste imeli dovoljenje za pobiranje miloda-
rov od c. kr. okrajnega glavarstva? Op.
pisca.) Res se je vse tako ukrenilo in glej-
te, Karl se odreže, dati celih deset kron.
Tako je jadrala nabiralna pola od hiše
klerikalca do hiše liberalca in demokrata
in vsak je segel v žep ter dal milodar za
kanon — samo enega smo izpustili in ta
je tisti grozni človek, ki ima toliko ognja
v apnenci, da se še kamen v apno skuha.

V soboto zjutraj smo ga žegnali, nam-
reč »kanon«; nato je začelo grometi po
Zagorski dolini. — Cele praznike sem je
gromelo, kakor da bi Srbi in Bolgari
Odrin naskakovali. Veselili smo se, jedli
in pili. Čas pokore je minul! — Liberalce
in demokrate smo potegnili, da imamo
kanon. Pa bomo streljali! (Lipe! Brihten
fant si ti, pa mogoče, da se boš enkrat
vrezal. Opomba pisca.)

Gospod urednik, sedaj pa k resnosti.
— Mi »vsi« v zagorski fari, smo ljudje, ki
moramo plačevati davke. Jaz kot mežnar
plačujem samo indirektno in drugi naši in
vaši pa direktne. In glejte, tu, tu, so jo naši
možje, namreč oni, ki »vodijo« nas volilce,
zafurali. — To je rana, katere ne bodo
naši voditelji nikdar mogli zaceliti. — V
farovžu smo se pogovarjali in tu pokriti-
zirali te neumne doklade — a kaj hočete,
nimamo še »samostojne« moči; kar se
nam ukaže, to moramo storiti. Dostikrat
se nam pripeti, da pri naših lastnih prista-
ših plačamo gor. Sedaj pa te doklade. Kak-
šno težko delo bo odslej za nas. — Naši
voditelji so pa gluhi in nemi. Samo žro in
zopet le žro iz korita.

Tako - le sem vam opisal razmere!
In pri nas v Zagorju? — Naši ljudje ho-
čejo pri bodočih občinskih volitvah zma-
gati. Vem, da se vi čudite temu, a stvar je
resna. Jaz pa kot mežnar, ki pobiram bero
od vseh, sem se tudi odločil, vam to spo-
ročiti. — Bilo je nekega dne tega leta, da
so se gospodje od gverka pogovarjali:
»Auch bei uns in Sagor werden wir selbst
aufreten müssen.« In čujte, te besede so
imele poslušna ušesa ter prišle do naših
upov in nad. — Mi pa kot vladajoča stran-
ka na Kranjskem, smo jim rekli, da gre-
mo rade volje z njimi v boj pod geslom
»Gospodarska stranka« . . . In od tukaj
ves boj in vsi napadi na vašega liberalne-

ga župana Koprivca in še na ostale vaše pristaše. To je nam dalo povod za zbirko za »kanon«, ker le s tem bomo to prokleta trdnjavo svobodomiselnosti premagali. — Potrebno se mi je zdelo, vam to poročati, gosp. urednik, in to le vsled tega, ker jaz pobiram bero pri vseh.

Z vsemi farovškimi pokloni beležim nazadnjaški mežnar cele fare

Lipe Zabuku,

OSTALI SLOVENSKI KRAJI.

o Adamson, Okla. Dosti naselbin je v okolici našega mesta. Dne 18. marca smo izročili materi zemlji prijatelja po imenu Adam Pečok, ki smo mu priredili vsi v polnem številu zadnjo bratsko spremstvo. Naj mu bo v tujini lahka zemljica. Moram vam, dragi čitatelji, pisati, da sem nabral za »Slovenski Dom« podpora, ker smo vsi darovalci za to, da se list razširi in smo tudi vsi pristaše napredne kmečke stranke. Samo enega imamo tukaj, ki bo volil proti naši kmečki stranki. Za danes zamolčim ime, toda prosim gospoda A. K., naj se oglasi, če se mu ne zdi vse po volji, kar se bo tukaj bralo v »Slovenskem Domu«. Ker smo vneti za kranjskega kmeta, smo se nekateri združili in zbrali 60 K kot podporo za »Slovenski Dom«, ki naj naše kmete zdrami. In sicer darujejo: Albin Vidregar iz Kanderš 25 cent., da bi župnik v Pečah plačal svoj dolg; Avguštin Vidregar 25 cent., da bi Marijine družbarice ne bile vodenične; Jernej V. 25 cent., za to, da bi še Majdič agitiral za »Slovenski Dom«; Frank Aubelj 25 cent. za to, da bi Majdič spravil mojo ženo na pravo pot; Frank Kristan 25 cent., da bi se Majdiču žolč ne razlil; Anton Cerar 25 cent., da bi vsi fantje stopili v Marijino družbo; Janez Cerer 10 cent., da bi vsi kmetje brali »Slovenski Dom«; Frank Cerar 20 cent., da bi Majdič še meni kaj pisal; Josip Zupančič 15 cent., za zanjko, da bi tistega jazbeca vjeli, ki po koruzi moje žene štokke lušči v Hotiču; Ivan Ersigoj 10 cent., ker sem se rešil Avstrije in črnosuknježev; Ana Benedičič 20 cent., da bi ne bil trak preozek, predno se gre v hrame; Ivana Cerar 10 cent., da bi se vse družbarice ob Savi vzbudile iz spanja; Frančiška Gregorin 10 cent., da bi vse družbarice ob Savi zapustile farovž; Marija Cerar 5 cent., da bi vse žene brale »Slovenski Dom«; Agata Bombač 10 cent., da bi vse ženske šle vodiško svetnico Johanco gledat in pri tem spregledale; Marjeta Skvarš 10 cent., da bi dobila steklenico tiste krvi, ki jo je potila Johanca iz Vodice; Frančiška Slak 25 cent., da bi dobila eno srajco iz Vodice; Marija Medved 15 cent., da bi dobila sliko vodiške Johance, ki sedaj v špehkamri sedi; Ivana Ersigoj 25 c., ker sem zamudila izpoved tega leta; Jerina Gerčar 10 c., ker je duhovnik Schmidt v New Yorku v špehkamri; Marija Ger-

čar 10 cent., ker mi je duhovnik dal pokoro, da moram priti k njemu v stanovanje; Angela Pičok 25 cent., da bi dobila robec od svete Johance; Frank Peterlin 20 cent., ker je šla vodiška sv. Johanca v nebesa, ki so brez okna; Jožef Lovše 25 cent., zato, da bi župnik iz Sv. Gore ne zadržaval deklet po službi; Ignacij Lovše 15 cent., da bi dobil iz Marijine družbe eno dekle; Jak. Grobolšek 25 cent., ker imamo takega zeta, ki v črni rog trobi; Ivan Bregar 25 cent., ker naš Lovšin tako slabo ovčice pase; Anton Prestor 15 cent., da bi mu Lovšin pridobil nevesto za postni čas; Frank Gesipino 25 cent., da bi Johanco iz Vodice izpustili iz ječe in jo nam Pečlarjem poslali za kuharico; Matija Močnik 15 cent., da bi Johanca zame pripeljala tovarišico; Anton Mahne 10 cent., da bi kmetom na Notranjskem zasvetila luč; Anton Križnik 50 cent., da bi še eno svetnico posvetil Jeglič za štajersko deželo; Jožef Skočir 10 cent., da bi dobil en škapulir od sv. Johance iz Vodice, ki sedaj v ječi sedi; Matko Koren 10 cent., v podporo, da bi priredila dreženška Marijina družba božjo pot k svetnici v Vodice s svojim ljubljenskim pastičkom; Frank Bombač 25 cent., da bi se bolje učili študirat namestniki, da bi lahko sami iznašli čudeže in govorili resnico o moji fari na Rakeku; Medved Jožef 10 cent., da bi izpustili Johanco iz ječe, da bi srebrne kronce štela skupaj v Št. Janžu; Janez Pičok 50 cent., ker sem šel Toneta gledat; A. Tomažin 25 cent., ker imamo Toneta, da še jaz slišim lepi glas od ptičice Č.; Alojzij Križak 15 cent., da bi se v Sevnici vzbudili kmetje in gospodinje; Alojzij Oštir 25 cent., ker zna Tone tako dobro karte šlogati in 10 cent., ker nimam škapulirja in se priporočim sv. Johanci za enega; Fr. Bedeničič 15 cent., da bi dobil ene hlače iz Vač, da bi postal gospod; Toni Benedičič, 15 cent., da bi se vsi kmetje vzbudili in v »Slovenski Dom« pisali, zlasti na Trati; Tomaž Bezgovšek 10 cent., da bi dobil eno steklenico krvi iz Vodice, s katero bi barval pijačo, ker imam gostilno; Jožef Keržaj 10 cent., da bi vedno ostal čudež v Vodiceh v spominu; Jakob Valsgavser 15 cent., da bo Majdič še kupil fantičku hlače; Gregor Pust 25 cent., da bi Tone tov fantiček šel študirat; Karel Kukovič 25 cent., ker je bil izobčen, da ni smel svojega dela opravljati štiri leta na Štajerskem; Mihael Čumažar 25 cent., ker se je Tone Majdiču na limanico vsedel; Aleks 10 cent., da se spreobrne naš Tone; Andrej 10 cent., da bi vsi skupaj kmetije orali; Valrson 10 cent., da bi vsem svetila luč napredka; Anton Mladj 10 cent., da ne bo zameril g. Majdič; Matija Gerčar 10 cent., ker se Knol rad potepa v Kolovratu; Vincens 15 cent., da bi na vodiški ohceti igral godbo, ko pride Johanca iz ječe; Matija Ključevšek 10 cent., da bi z vodiško Johanco skupaj romala na Kum; Frank Bitenc 10 cent., ker imamo tukaj čitalnico

št. 2; Alojzij Paučnik 25 cent., da bi Majdič pustil Toneta K. mežnarit na Vačah; Blaž Paučnik 25 cent., zato, ker je Lovšin plačal kazen v Litiji; Matija Smode 25 cent., da bi se naš Tone iz spanja zbudil; Fr. Košir 10 cent., zato, da bi ga slišal peti spomladi; Toni Štrukelj 25 cent., ker sem Johančni čudež zamudil v Vodiceh in 10 cent. za nakup telečje krvi, znabiti da jo kaj izgubi zdaj, ko je ričet v špehkamri; Johan Zubavnik 25 cent., da si kupi olja Johanca, da bo verige odstranila v ječi; J. Pavlinski 25 cent. zato, ker je Knol plačal kazen v Litiji; J. Soc 10 cent. zato, da bi še »Slov. Dom« izhajal vsak dan; Jakob Porenta 25 cent. zato, ker bom Toneta slišal čivkati, ko sedi na skalci; Albin Obregar 10 cent. zato, da nehajo Kandržani trobiti v farški rog. — Zbudite se vsi, ko je še čas, posebno pa bratje v Dobrljevnu. Leopold Hudomav 25 cent. zato, da bi se vsi iz Lok pri Zagorju iz trdega spanja zbudili; J. M. 50 cent. iz Zagorja ob Savi, se priporoči za steklenico telečje krvi, da bi tukaj v Severni Ameriki mogli čudeže delati. — Zdravi! Vaš

Zagorjan.

o Adamson, Amerika. Sklenil sem, da se tudi jaz enkrat oglašim v našem listu, ker vidim, da je »Slovenski Dom« za nas, zavedne delavce zelo koristen, pa tudi za slovenske kmete. Opišem vam tudi naše delavske razmere, ker čitam, da nas hoče kapitalizem popolnoma ugonobiti. Tudi v Austriji se bore ljudje za boljšo prihodnost, toda to je težavno delo, ker je vedno več božjih namestnikov, ki sleparijo ljudi s čudeži. Vzemimo si, dragi bralci, vodiško svetnico Johanco za vzgled! Ta goljufica je ljudi s tem sleparila, da je ponavljala Kristusovo trpljenje, se mazala s telečjo krvjo in tako izvabljala iz ubogega kmeta težko prisluženi denar. Sedaj mora sedeti v prostorih ljubljanske ječe, kar je seveda tudi zaslužila. Zatorej vam dragi bralci »Slovenskega Doma« polagam na srce, da pridno berete napredne liste, ki edini nas bude iz spanja, da spoznamo resnico. Najprej se moramo otresti teh rimskih Janezov, ki tako lepo oznanjujejo božjo besedo, da nas s prižnice zmerjajo z barabami. Posebno izvrstno znata to nam dobro znana gg. Knol, župnik v Kolovratu in Majdič, kaplan na Vačah pri Litiji, ki tako zelo ljubi svoje čuke in čukarice. Za danes naj zadostuje to, drugič vam poročam kaj več. — Domačin iz Kolovrata.

o Chisholm, Minn. Gospod Štefan Zgonc, prvi slovenski mirovni sodnik v Ameriki, se je vrnil iz bolnišnice na svoj dom. Bil je bolan in sumi, da ga je bila zastropila neka služkinja Neža Kanj po domače Trhlevčevka iz Kočevja, ki si je hotela prilastiti Zgončevo imetje. Dala bi ga nekemu Johnu Champi, svojemu bratu, ki ga je potem vzela v zakon po lumpariji, ker sta zatajila pred magistratom sorodstvo. Žalostno je, da se take grde stvari

pripete med Slovenci v Ameriki. Kakor se sliši, je bila ta oseba v Clevelandu več let v javnih hišah.

o Glas iz Amerike. Imperial Pa. Tukaj je bolj majhna slovenska nasebina, ki ima komaj 300 duš. Na društvenem polju pa jako dobro napredujemo, saj imamo 3. podporna društva, spadajoča k raznim jednotam, ki se lepo razvijajo. Kar se pa tiče dela, je pa bolj srednje. Sedaj bo prišel mesec april, čas pogajanja za delavsko plačo. Nadalje hočem poročati javnosti, da imamo tudi tukaj jako prefriganega črnosukneža, ki preži ko pajek na muho, na denar izmučenega delavca. Ta človek ima sicer konja in voz, toda hotel se je v avtomobilu peljati. Zato je prodajal konja in voz na številke, katerih je več sto napravil. Potem je skakal od hiše do hiše in prodajal številke po en tolar to je 5 kron. Kdor mu je dal manj ali če sta mu dva dala en tolar, jima pa še številke ni dal. Na ta način si je za od delavcev izžemani denar kupil avtomobil. Pred nedavnim časom je bil rojak Mihael Petrnal doma blizu Poljan v Poljanski dolini od zlobne roke ustreljen. Pri društvu, kjer je bil zapisan, je imel celo posmrtnico 600 tolarjev, narejeno na Katarino Petrnal sedaj Moklavčič. To je njegova sestra, ki je jako revna s celo svojo družino. Požrešni črnosuknež ji je računal za pogreb njenega brata 30 tolarjev, to je 150 kron. Pri tem pa ni šel niti na pokopališče, ga tudi iz cerkve ni spremil in niti očenaša ni hotel moliti. Rekel je, da naj vsak sam zanj moli. Za mašo mu je pa morala še posebej plačati. Sedaj 26. marca smo imeli zopet pogreb nekega rojaka. Tukaj je vendar spremil mrliča iz cerkve na voz, to je 7 korakov daleč in je računal 32 tolarjev to je 160 kron. Pa tega ne dela samo ta, ampak po večini so si vsi ti Kristovi namestniki enaki. Kapitalisti in vi ste si enaki in vi ste krivi ljudske bede, siromaštva in medsebojnega sovraštva. Vi ste nasprotniki Kristovim naukom in načelom, kajti, ka bi vi delali po naukih Krista, ne bi bilo sedanjega strankarstva in sovraštva. Slovenski narod kranjski, budim te iz spanja; koliko časa boš še trpel to? Koliko časa boš še pustil tem vajeti v rokah v državnih, deželnih in drugih zborih.

Dol ž njimi. Do prihodnjih deželno in državnozbornih volitev mislim bo ljudstvo uvidelo, kaj in kako da je in bo oddalo svoje glasove za dobre kandidate, ne pa za te debeluharje. Za danes naj bo dosti, prihodnjič se še oglasim. — Ivan Bernik.

LISTEK.

Ognjeniki. Peklenski ogenj.

F. Pir c.

XI.

Konec terciarne dobe.

Ko smo se dovolj nasmejali tiskarskemu skratu, ki je v zadnjem članku marsikje ponagajal (tako n. pr. na str. 10. v 20. vrsti od zboraj, ko pravi, da so se podzemeljske sile vzbudile k nenavadno vojaškemu, namesto orjaškemu delu), smo prižgali svoje pipe, Janez Domišljija je pa nadaljeval:

V dobi miocena je nam bolj znani svet dobil čisto novo lice. Tedaj šele je bilo »ustvarjeno« površje, kakršno po večini še danes obstoji. Pri tem »stvarjenju« so imele gorotvorne sile svoj glavni delež. Dvignile so najvišja gorovja: Alpe, Pireneje, Karpate, Himalajo in druga mlajša pogorja. Kar so tekom nešteti milijonletij nanesele v morje vode, kar je v tistih dolgih vekih ustvarilo živalstvo in rastlinstvo, kar je na te usedline nagromadila še moč ognjenikov, kar je bilo skrito pod morskimi in jezerskimi valovi, to se je dvignilo v višine, morda za tretjino višje, kakor obstoji dandanes. Saj sem vama že preje enkrat pravil, da se vrhovi naših gora čim dalje bolj znižujejo, da se svet polagoma izravnava. Nasprotno pa se je po drugih krajih dotlej suha zemlja s svojimi manjšimi griči vred ponizala, na zelo vpadle zemljine ploskve je prihrumelo morje od tam, koder so se dvignila velika slemenska pogorja, ki so pri svojem dviganju razgrnila in potisnila morje in vodo daleč proti nižje ležečim pokrajinam.

Navedem vama nekaj vzgledov samo iz dežel, ki so nam bolj znane. Večji del

Sicilije je bil dotlej še pod morjem. Na prostoru našega Jadranskega morja je bila takrat suha zemlja. Le ozek morski rokav se je vlekel ob vzhodnjem robu Italije v smeri proti južnim obronkom današnjih Alp. Eden takih morskih rokavov je segal od dunajske kotline severno ob Karpatih preko Moravske, Zgornje Šlezije, Galicije in Romunije. Še bolj zanimiv za nas je morski rokav, ki se je razgrinjal po veliki, takozvani panonski kotanji, ki obsega nižavje Ogrske, Hrvatske, Slavonije, del Štajerske in Kranjske. Iz te velikanske kotanje so bili razcepljeni posamezni zalivi proti severu Bosne in Sedmograške, Dalmacija, Bosna in Hercegovina so bile že v miocenski dobi suha zemlja. Egejskega morja tedaj še ni bilo, ravnotako tudi še ne Črnega morja. Pod morjem pa je bila Srbija.

V tej dobi se je pojavila ognjeniška moč z izredno delavnostjo. Nastale so nove skupine ognjeniških gora. Gorotvorne in ognjeniške sile so se takorekoč kosale, da končajo in izpopolnijo veličastno delo prejšnjih vekov ter da ustvarijo pogoje za nastop človeka samega.

Toda šele pliocenski vek kot zadnji oddelek terciarne dobe je zaključil velikopotezno preobrazitev površja zemlje. Šele v tem veku se je morje stalno umaknilo nazaj in obstalo tam, koder ga še danes nahajamo. Pliocenska tvorba je tudi na Kranjskem in Štajerskem zelo razširjena. Iz te dobe je konglomerat, iz katerega na Gorenjskem, zlasti v okolici Kranja izdelujejo mlinske kamne. V Zagorju so iz te dobe znana bogata skladišča premoga, pod njim pa bela glina, dobra za opeko. Nad premogom se nahajajo skladi škrlonika, iz katerega izdelujejo cement. Tudi na Dolenjskem imamo ohranjene sledove iz te dobe. Tako se nasadi iz te tvorbe raztezajo po Kostanjeviški dolini, in sicer segajo proti zapadu še čez šentjernejsko ravan blizu do Gradišča, proti vzhodu pa prehajajo preko krškega polja čez Savo v smeri proti Brežicam na Spodnje Štajersko. Iz te dobe se dobe zanimive okamenine v obližju Kostanjevice, Čateža, Velike doline pri Mokricah in drugod. Koliko so n. pr. v kamnolomih blizu Kostanjevice našli zanimivih okamenin, toda v neved-

Opogumite se!

Nekaj ljudi je, ki pogosto vztrajajo v nesreči in bolečinah, ne da bi proti temu kaj podvzeli. In vendar je človeška volja največkrat dosti močna, da se upre nesreči in bolečinam. Samo rok ni treba skrižema držati in mirno pustiti zlo na sebi, nego treba se je postaviti po robu in se upirati. To zlasti ni težko, ako nas napadejo bolečine v obrazu, v ušesih in v glavi, migrena, revmatične, protinske in nevralgične bolečine, zobobol in druge posledice prehlajenja in prepaha.

Kakor vemo iz lastne izkušnje, te bolečine hitro izginejo, ako rabimo Fellerjev bolečine tolažeči rastlinski esenčni fluid z znamko »Elza - fluid«, ker teši bolečine in deluje zdravilno.

Spričo svojih poživljajočih, osvežujočih lastnosti je izborna sredstvo za negovanje ust in zob, proti slabi sapi iz ust in proti zobobolu. Tudi pri migljanju pred očmi in oslavljenju oči služi izborna. Čujmo, kako sodijo o tem staropreizkušenem domačem sredstvu ljudje, ki so ga poizkusili.

Gospa Josipina Urmann, Waldhausen, Gornje Avstrijsko, piše: »Prosim, po-

šljite mi zopet 6 dvojnatih steklenic izbornega svojega Elsa - fluida, ker mi je že pri mnogih bolečinah, kakor revmatizmu, oslabeledosti oči in zobobolu pomagal. Vaše izborna domače sredstvo rabim že 10 let.«

Fellerjev fluid z znamko »Elsa-fluid« bi moral biti vedno pri hiši, ker je pravi zaklad zdravja. 12 steklenic pošlje za 5 K franko lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 318 (Hrvatsko), odkoder lahko tudi naročimo Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z znamko »Elsa - kroglice«, 6 škatljic za 4 K franko.

. . . akiri.

nosti se take zanimive najdbe navadno uničijo.

Sploh je Dolenjska v geološkem oziru premalo znana tudi sicer izobraženim ljudem. Naš učeni rojak gospod profesor Seidl, ki je Slovence osrečil s tako zanimivim, v podrobnosti segajočim opisom Gorenjske, zlasti Kamniških planin, bi si stekel nevenljive zasluge, če bi nas istotako vpeljal tudi v skrivnosti geološkega razvoja naše Dolenjske. Kako mučno je, ko mora človek za vsako stvar paberkovati po tujih virih, ki seveda naše kraje istotako malo poznajo.

S tem se poslovimo od terciarne dobe in stopimo na prag čudovitih skrivnosti izza začetka najnovejšega, ali sedanjega veka, v katerem šele srečamo bitja, nam enaka.

GOSPODARSTVO.

gsp Na deželni gospodinjstvi šoli na Vrhniki se prične šestmesečni letni tečaj dne 1. maja in bo trajal do 1. novembra t. l. Sprejemajo se gojenke, katere so dovršile ljudsko šolo in izpolnile 14. leto. Učenke ostanejo cel čas tečaja v zavodu šolskih sester in plačajo mesečno 30 K za hrano, stanovanje in drugo. Prošnje za sprejem je vlagati najkasneje do 28. aprila t. l. pri vodstvu šole na Vrhniki. Prošnjam je pridejati zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in zavezo izjavo staršev ali njih namestnikov, da bodo obdržali gojenko skozi celi tečaj v zavodu. Gojenke se uče teoretično in praktično vsega gospodinjstva kot kuhanja, šivanja in krojenja, vzgoje otrok, vrtnarstva, živinoreje, dela na polju in računstva pod vodstvom šolskih sester in strokovnih učiteljev deželnega odbora.

gsp Na deželni gospodinjstvi šoli v Repnjah se zaključi zimski tečaj dne 25. aprila t. l. Letni šestmesečni tečaj pa se prične dne 5. maja t. l. in bo trajal do dne 25. oktobra t. l. Sprejemajo se gojenke, katere so dovršile ljudsko šolo in izpolnile 14. leto. Učenke ostanejo ves čas tečaja v zavodu šolskih sester in plačajo mesečno 30 K za hrano, stanovanje in drugo. Za obrabo pohištva in učil je plačati za cel tečaj enkrat 15 K. Prošnje za sprejem je vlagati najkasneje do 20. aprila t. l. pri vodstvu šole v Repnjah. Prošnjam je pridejati zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in zavezo izjavo staršev ali njih namestnikov, da bodo gojenke obdržali skozi cel tečaj v zavodu. Pripomni se, da se uče gojenke teoretično in praktično vsega gospodinjstva kot kuhanja, šivanja in krojenja, vzgoje otrok, vrtnarstva, živinoreje, dela na polju in računstva pod vodstvom šolskih sester in strokovnih učiteljev deželnega odbora.

gsp Poraba vžgalic znaša na vsako glavo v Nemčiji na dan 12 komadov, celo leto 4380 komadov, v Belgiji na dan 9 ko-

madov, na leto 3285 komadov; na Angleškem na dan 8 komadov, na leto 2920 komadov; na Francoskem na dan 6 komadov, na leto 2190 komadov; v Avstro-Ogrski na dan 5 komadov, na leto 1825 komadov; na Ruskem na dan poldrug komad, na leto 547 komadov.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
dr. Vladimir Ravnihar.

Loterijske številke.

Dvignjene v soboto, dne 11. aprila 1914.

Dunaj: 52, 82, 88, 67, 14

Dvignjene v sredo, dne 15. aprila 1914.

Brno: 22, 40, 74, 10, 32.

Gradec: 55, 4, 24, 6, 38

Vabilo

na

občni zbor

„Prve dolenjske posojilnice v Metliki“

reg. zadr. z neom. zav.

ki se vrši

dne 7. majnika 1914. ob 9. uri dopoldne

v združni pisarni v Metliki h. 15. z dostavkom, da ako k temu občnemu zboru v smislu § 34 združnih pravil ne pride dovolj povabljenih članov s predpisanimi deleži, se bode vršil na istem mestu z istim dnevnim redom čez pol ure drug občni zbor, ki bode sklepal brezpogojno.

DNEVNI RED:

- 1) Nagovor načelnika.
- 2) Poročilo načelstva glede letnega računa za leto 1913
- 3) Poročilo nadzorstva glede letnega računa za leto 1913.
- 4) Odobrenje računskega zaključka za leto 1913.
- 5) Slučajnosti.

OPOMBA! V smislu § 33. združnih pravil se mora vsak združnik pri občnih zbora legitimirati s svojo društveno knjižico, sicer nima pravice se udeležiti zbora.

V METLIKI, dne 7. aprila 1914.

Načelstvo.

Moški in ženske, ki so pri

boleznih sečne cevi

(iztok svež in zastaran) brezuspešno poskušali vse mogoče, naj takoj zahtevajo brezplačnega pojasnila o popolnoma neškodljivem, povsod lahko izvršljivem zdravljenju v zaprti kuverti, brez vsakega natiska. Ozdravljenje v okoli 10 dneh. Cena jako zmerna. Ob neuspešnosti znesek nazaj.

Dr. med. J. Seemann, Sommerfeld 84
(Bez. Frankfurt-Oder.)

Potrebna zdravila pošlje ob naročitvi dunajska ali budimpeštanska razpošiljalnica, v izogib vsem carinskim neprilicam. 94

Kako se pljučne bolezni, dušljivi kašelj in naduha

popolnoma lahko ozdravijo, sporočim vsakemu zastoj. Pošljite frankirano kuverto za odgovor na go. B. Kolenska, Vršovice pri Pragi (Češko.)

Sukno

za moške obleke v največji izbiri pri

Lenasi & Gerkman,
Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 4.

Ženske pri motivah (zastajanju krvi) ne jemlje kroglic, tablet, praška, čaja brez vrednosti. Mojo prijetno zauživalno, preizkušeno, neškodljivo sredstvo pomaga zanesljivo. Vsak dan dobim prostovoljna zahvalna pisma. Velika škatlja K 4.85 poštne prosto.

Diskretno pošilja dr. med. **H. Seemann, Sommerfeld 84 (Niederlausitz.)**

Na željo se dopošlje iz dunajske ali budimpeštanske razpošiljalnice, zatorej carinske neprilike izključene. 94

Vabilo

na

redni občni zbor

hranilnice in posojilnice v Vremah

reg. zadr. z om. zav. v likv.,

ki se bo vršil dne 26. aprila t. l. ob 8. uri zjutraj v uradni sobi gosp. Leopolda Dekleva.

DNEVNI RED:

- 1.) Poročilo likvidacijskega odbora in predlog za izbris firme iz združnega registra.
- 2.) Slučajnosti.

Citajte slovenska zgodovinska romana:

Kralj Matjaž.

Cena 2 K, po pošti 20 vin. več.

Opatov praporščak.

Cena 1.80 K, po pošti 20 vin. več.

Obe knjigi se dobivata v

Narodni knjigarni v Ljubljani.

Ali je dobiti točno in neškodljivo učinkujočega sredstva proti

moški oslabelosti?

Velezanimiv opis o presenetljivem razkritju nemškega potovalca po Afriki (pripoznano tudi od številnih nemških in inozemskih profesorjev in zdravnikov) razpošilja za 20 h za poštino v zaprtim dvojnem pismu brez natiska 94

dr. med. H. Seemann, Sommerfeld 84 (Ffo.).

Gospodje vsake starosti, ki so doslej brezuspešno rabili vse mogoče (aparate, kroglice, metode, praške takozvana ojačila itd), mi bodo po prečitaniu mojega opisa hvaležni. Pišite takoj, ker je na razpolago samo omejeno število eksemplarov.

Neokužen dvor,

zdrave živali, ki dobro prebavljajo in rade žro, krepko, težko krasno živino, krave, ki dajo veliko mleka in kure, ki neso veliko jajec, imajo vsi kmetovalci, ki se ravnaajo po 10 zapovedih za kmetovalca in primešajo piči 2-3 krat na mesec **Mastina**. **Mastin** je dr. Trnkócyja redilno varovalno sredstvo. Živina ne živi samo od tega kar požre, ampak od tega kako da prežveči. — **Mastin** je bil s prvimi kolajnami odlivan in ga porabljajo milijoni previdnih kmetovalcev. Iđi k svojemu trgovcu in kupi zavoj **Mastina** za 60 vin, 10 zapovedi pa zahtevaj zastoj, tudi če ne želiš **Mastina**, ali pa piši ti ali tvoj trgovec tvorniški zalogi: **Lekarna Trnkócy v Ljubljani, zraven rotovža**. Ta lekarna razpošilja 5 zavojev **Mastina** za 4 K poštine prosto.

Najboljši češki nakupni vir.



S. Benisch

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puļjenega 2 K, boljsega 2 K 40 h, prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puħastega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, snefnobelega, puļjenega 6 K 40; 8 K; 1 kg puħa, sivega 6 K; 7 K; belega, sinega 10 K, najfinejši prni puħ 12 K. — Kdor vzame 5 kg dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rmenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, s 2 sglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen s novim, sivim, jako athonovitim puħastim posteljinim perjem 16 K; napol puħ 20 K; puħ 24 K; same pernice po 10 K, 12 K; 14, 16 K; sglavniki 8 K, 8 K 60 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 140 cm široke K 13, K 14 70, K 17 80 in K 1; sglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4 60, 6 20 in K 5 70; podpernica iz močnatega rišastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka, K 12 80, K 14 80. Rapošljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je samejnati, za neugajajoče se vrne denar. 68

S. Benisch, Dešenice, št. 953, Češko.
Bogato ilustrovan cenik zastoj in franko.

Posojilnica v Črnomlji

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Aktiva.

Bilanca za leto 1913.

Pasiva.

Tek. št.	Predmet	Znesek				Tek. št.	Predmet	Znesek			
		K	v	K	v			K	v	K	v
1	Posojila			1,212.837	57	1	Deleži zadružnikov			8.276	—
2	Zaostale obresti posojil			39.207	81	2	Nevzdig. obresti deležev			4.272	83
3	Naložen denar	228.970	47			3	Hranilne vloge	1,509.342	96		
	Kapitalizovane obresti naloženega denarja	9.864	43	238.834	90		Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	64.481	38	1,573.824	34
4	Efeki			83.498	11	4	Predplačane obresti posojil za l. 1914			5.564	95
5	Nevzdignj. obr. efektov			4.225	88	5	Rezervni zaklad koncem leta 1912	67.490	89		
6	Deleži pri Zvezi slovenskih zadrug v Ljubljani	820	—			6	Vstopina za l. 1913	68	—	67.558	89
	Deleži pri splošnem kreditnem društvu v Ljubljani	2.000	—				Čisti dobiček			7.035	28
	Deleži pri belokranj. stavb. in naselb. zadrugi	500	—	3.320	—						
7	Vrednost hiše po odpisu 0,5 odstotkov			45.770	—						
8	Inventar po odpisu 10%			1.062	45						
9	Predplačani davki za leto 1914			292	01						
10	Gotovina koncem l. 1913			37.483	56						
				1,666.532	29					1,666.532	29

Av gust Kunc l. r.
ravnatelj.

Alojzij Fabian l. r.
odbornik.

Karel Müller l. r.
odbornik.

Ignacij Klino l. r.
odbornik.

Z glavnimi in pomožnimi knjigami v soglasju našla:

Anton Spreizer l. r.
rač. pregled. namestnik.

Franco Setina l. r.
rač. pregledovalec.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2., lastna hiša.

Obreštuje vloge na knjižice s 4¹/₂ 0 v tekočem računu najugodnejše. Z ozirom na svoj polnopllačani delniški kapital 8.000.000 kron in 1.000.000 kron rezervnih fondov ponuja največjo varnost za ves tuj denar. Promet na leto dož 1400 millionov kron. Preskrbuje vse denarne zadeve najkulantnejše. 6

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Poslovalnica l. c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Vsak teden novosti

volnenega in perilnega blaga za ženske obleke, svilnate rute in šerpe samo pri

LENASI & GERKMAN,

Ljubljana, Stritarjeva ul. št. 4.

Tkanina, platno za rjuhe brez šiva, preproge, zavese odeje,

Vsa oprema za žene in neveste.

Kmetovalci! Svetovnoznane srebrno-jeklene kose

iz najvlačnejšega in najboljšega jekla, lahke, s katerimi je mogoče najbolj trdo travo pri enkratnem brušenju 100 korakov neprenehoma kositi, razpošilja

:: po pošti po najnižjih cenah ::

edino

Adalb. Geissa nasl. **Vik. Pilih, Žalec.**

Zahtevajte cenovnik.

38

Sifilitiki!



Pojasnilno brošuro o hitrem in temeljitem ozdravljenju brez motenja poklica, brez ponovitve, brez živega srebra in drugih strupov, brez vbrizgavanja, brez škodljivih poststranskih učinkov

razpošilja diskretno za 20 h za poštino v zaprti kuverti brez kakega natiska

dr. med. **H. Seemann, Sommerfeld 84 (Lausitz).** 94

Edina SLOVENSKA orožna tovarna

DRUŽBA: PUŠKARNA „P. WERNIG“
:: BOROVlje - KOROŠKO ::



PISITE PO:

CENIK

1914

61

LOVSKE PUŠKE — STRELJIVO POPRAVILA

Ustanovljena 1881.

Račun: Pri avstr. pošt. hr. št. 828.406.
Pri ogr. pošt. hran. št. 19.864.

Telefon števil. 185.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

F. Z. Z. D. Z.

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 18

v lastnem združnem domu.

Žiro-konto pri avstro-ogrski banki.

Obrestuje hranilne vloge po 4 ³/₄ %

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za svoje vložnike.

Posojilnica posojuje svoj denar na varna kmečka posestva, radi tega je tudi ves denar pri njej popolnoma varno naložen.

Gospodarstvo posojilnice vodijo gospodje:

Ivan Knez, veletržec in veleposestnik v Ljubljani.
Andrej Šarabon, veletržec in posestnik v Ljubljani.
Josip Lenče, veletržec in posestnik v Ljubljani.
Ivan Mejač, veletržec v Ljubljani.

Anton Pogačnik, posestnik v Spodnji Šiški.
Franc Jarc, posestnik v Medvodah.
Avgust Jenko, posestnik v Ljubljani.
Alojzij Vodnik, kamnosek in posestnik v Ljubljani.

Rezervnega zaklada kron 800.000.

Upravno premoženje koncem leta 1912 kron 19.000.000.

Uradne ure vsak dan od 8.—12. in od 3.—4.

Ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8.—1. popoldne.